

Posudek bakalářské práce

Návaznost sociálních služeb na výchovná zařízení

Martina Lívancová

Autorku zaujala problematika dětí, které do samostatného života vstupují ze zařízení pro výkon ústavní výchovy. Zaměřila se na Český Brod a jeho blízké okolí s cílem zjistit jaké možnosti pomoci mohou mladí lidé po ukončení ústavní výchovy v této oblasti využít.

V teoretické části nejprve stručně zmínila význam rodiny a domova pro vývoj a socializaci. Těžiště této části práce tvoří stručný nástin na historii péče o opuštěné děti a výčet dnešních možností náhradní výchovné péče, základní charakteristiky zařízení a některá rizika spojená s ústavní výchovou. V kapitole „Co doprovází odchod dětí z dětského domova, výchovného ústavu po dosažení zletilosti.“ se autorka snaží s patrným zaujetím postihnout náročnost situace, v kterých se mladí dospělí po ukončení ústavní výchovy ocitají. Některá tvrzení ale nelze považovat za dostatečně doložená nebo jsou nepřesná. „Mladí lidé vycházející z výchovných zařízení nemají jasnou představu o tom, jak budou samostatně žít, nemají zkušenosti s hospodařením s penězi, neumějí jednat s institucemi a nevyznají se v nich, obtížně navazují nové vztahy, nezdary je nemotivují, neumí myslet na druhé, atd.“. Jak jsou na tom jejich vrstevníci žijící v rodinách? Jak by obstáli oni v samostatném životě, jak jsou v osmnácti či devatenácti letech připraveni na život dospělých? Využívají služby domů na půl cesty opravdu jen mladí dospělí opouštějící ústavní zařízení?

Kapitola „Situace v Českém Brodě a Kolíně“ obsahuje pouze vymezení činnosti sociálního kurátora, sociálního kurátora pro mládež a související ustanovení příslušných předpisů (zákon č. 359/99 Sb. o sociálně právní ochraně dětí, vyhl.č.182/91 Sb.), postrádám komentáře a vysvětlení souvislostí s uplatněním a dopady v reálných situacích ve vztahu ke sledovanému problému.

Kapitola s poněkud nadneseným názvem „Výzkumný projekt“ obsahuje záměr, postup i vyhodnocení dotazníkového šetření. Vymezení cílové skupiny by si zasloužilo formulovat přesněji, závěry šetření nepřinášejí žádná překvapení, zajímavé by bylo srovnání s názory vrstevníků vychovávaných v rodinách. Připojené příběhy klientů i rozhovory s nimi dokreslují složitost jejich osudů i potřebu pomoci a podpory k zapojení do

samostatného života, a také potřebu dobře propojené sítě spolupracujících institucí a organizací. Důsledná analýza použitých příběhů, rozbor problémů i jejich způsobů řešení, mohly významně přispět k mapování potřeb i možností jak pomoci mladým lidem opouštějícím ústavní zařízení , tuto možnost autorka ale zcela nevyužila. Závěrečné vyhodnocení bakalářské práce vyznívá povrchně. „Vše se nakonec zdařilo, chlapci měli velké štěstí.“ Není snad součástí profese sociálního pracovníka , že s klienty naváže kontakt, má snahu jejich situaci vyřešit co nejlépe a potřebuje spolupracující instituce ?

Autorka si zvolila pro absolventskou práci aktuální a náročné téma, věnovala se mu s výrazným osobním zaujetím, zasloužilo by si ale hlubší vhled a osvětlení v širších souvislostech.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji stupněm

E – dostatečně.

PaedDr. Marie Vorlová

